Lietas Nr. A420663611
Lietas arhīva Nr. AA43-1215-15/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 19.novembrī
Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente I.Kaļiņina,
tiesneses S.Liniņa un U.Mihailova
rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz AS „Ventbunkers" pieteikumu par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2011.gada 24.oktobra lēmuma Nr.1-5/153 atcelšanu, sakarā ar AS „Ventbunkers" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 30.maija spriedumu.
Aprakstošā daļa
[1] Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā (turpmāk – Uzņēmumu reģistrs) 2011.gada 19.augustā saņemts pieteicējas AS „Ventbunkers" (turpmāk – akciju sabiedrība) pieteikums par izmaiņām akciju sabiedrības statūtos.
Uzņēmumu reģistra valsts notāre 2011.gada 22.augustā pieņēma lēmumu reģistrēt akciju sabiedrības statūtu grozījumus.
[2] Savukārt Uzņēmumu reģistra galvenais valsts notārs ar 2011.gada 24.oktobra lēmumu Nr.1-5/153 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums), atstājot negrozītu valsts notāres 2011.gada 25.augusta lēmumu, atcēla 2011.gada 22.augusta lēmumu, kā arī izslēdza no akciju sabiedrības reģistrācijas lietas akciju sabiedrības iesniegtos dokumentus, uz kuru pamata pieņemts atceltais lēmums, un atlika izmaiņu reģistrēšanu komercreģistrā.
Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem:
[2.1] Ņemot vērā Komerclikuma 275.pantā un akciju sabiedrības 2004.gada 24.augusta statūtu 4.5.apakšpunktā noteikto, akciju sabiedrības 2011.gada 27.jūlija akcionāru ārkārtas sapulce nebija tiesīga pieņemt grozījumus akciju sabiedrības statūtos, jo akcionāru sapulcē nebija pārstāvētas vismaz trīs ceturtdaļas no akciju sabiedrības pamatkapitāla. Tādējādi Uzņēmumu reģistra valsts notāram nebija tiesiska pamata reģistrēt akciju sabiedrības pieteiktos statūtu grozījumus.
[2.2] Tā kā akciju sabiedrība nākamajā dienā pēc 2011.gada 22.augusta lēmuma pieņemšanas ir vērsusies Uzņēmumu reģistrā, norādot, ka minētais lēmums ir kļūdains, tad secināms, ka akciju sabiedrība neilgi pēc 2011.gada 22.augusta lēmuma pieņemšanas ir apzinājusies tā prettiesiskumu.
[2.3] Ar statūtu grozījumiem tiek būtiski skartas arī akciju sabiedrības akcionāru tiesības, jo statūtu grozījumi pieņemti, neievērojot normatīvo aktu prasības, kā arī pieteikto grozījumu reģistrēšanas gadījumā būtu skartas trešo personu tiesības iegūt atbilstošu informāciju no akciju sabiedrības reģistrācijas lietas.
[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums un tā papildinājums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.
[3.1] Pārsūdzētais lēmums nepareizi pamatots ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 5.punktu. Lai arī pieteicēja pēc 2011.gada 22.augusta lēmuma pieņemšanas saprata, ka tas ir kļūdains, taču tā nevarēja un tai nevajadzēja apzināties, ka 2011.gada 22.augusta lēmums būs acīmredzami prettiesisks, jo pieteicēja nevarēja paredzēt, ka Uzņēmumu reģistra valsts notāre pieņems acīmredzami prettiesisku administratīvo aktu. Turklāt Uzņēmumu reģistra valsts notārei, izvērtējot pieteicējas iesniegtos dokumentus, bija visas tiesības pieņemt kādu citu likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.pantā norādīto lēmumu.
Ņemot vērā, ka Uzņēmumu reģistra valsts notāre pieņēma 2011.gada 22.augusta lēmumu, secināms, ka pat Uzņēmumu reģistra valsts notārei šā lēmuma prettiesiskums nebija acīmredzams, jo pretējā gadījumā tas netiktu pieņemts. Pretēji pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, Uzņēmumu reģistra valsts notāre sākotnējo lēmumu pieņēma tikai pēc tam, kad pieteicēja vērsa notāres uzmanību uz to, ka 2011.gada 22.augusta lēmums ir kļūdains.
[3.2] Sākotnējo lēmumu pamatojot ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3.punktu, Uzņēmumu reģistra valsts notāre ir izteikusi Komerclikuma normām neatbilstošu argumentāciju, jo Komerclikuma 267.panta trešā daļa paredz akcionāru tiesības vai iespēju sasaukt akcionāru sapulci ne vien citur Latvijā, bet arī ārvalstīs, ja vien tas ir noteikts statūtos. Līdz ar to Komerclikumā paredzētu tiesību vai iespējas iekļaušana pieteicējas statūtos principā nevar būtiski skart pieteicējas akcionāru tiesības.
Šis pieteicējas arguments pārsūdzētajā lēmumā ir noraidīts bez pamatojuma.
[3.3] Pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti norādīts, ka 2011.gada 22.augusta lēmuma atcelšanu nebija iespējams pamatot ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 1.punktu, jo saskaņā ar Komerclikuma 12.panta pirmās daļas noteikumiem ieraksts komercreģistrā par grozījumiem akciju sabiedrības statūtos bija spēkā pret trešajām personām. Tas nozīmē, ka attiecībā pret trešajām personām 2011.gada 22.augusta lēmuma rezultātā pieteicējai tika apstiprinātas tiesības sasaukt un noturēt akcionāru sapulces ārvalstīs. Pieteicēja šīs tiesības vēl nebija izmantojusi, tādējādi nav pamata secināt, ka lēmumu nebija iespējams atcelt, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 1.punktu.
[3.4] Iestāde ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmā daļa, jo netika noskaidrots pieteicējas viedoklis un argumenti.
[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 30.maija spriedumu noraidīts pieteicējas pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Tiesa spriedumā balstījusies uz tālāk izklāstītajiem motīviem.
[4.1] Uzņēmumu reģistra pamatfunkcija ir ne tikai reģistrēt uzņēmumus un ar to dalībniekiem, amatpersonām un pamatdokumentiem saistītās ziņas un izmaiņas, bet arī nodrošināt sabiedrībai pieejamu un publiski ticamu informāciju par uzņēmumiem.
2011.gada 22.augusta lēmums pieņemts, pamatojoties uz pieteicējas iesniegto pieteikumu un tam pievienotajiem dokumentiem. No akciju sabiedrības ārkārtas akcionāru sapulces protokola Nr.27/07/2011 izraksta redzams, ka akcionāru sapulcē pārstāvēti 72,77 procenti akciju sabiedrības pamatkapitāla un šajā sapulcē nolemts izdarīt grozījumus akciju sabiedrības statūtos.
Komerclikuma 275.pants noteic, ka akcionāru sapulce ir tiesīga pieņemt lēmumus neatkarīgi no tajā pārstāvētā pamatkapitāla, ja statūtos nav noteikta pārstāvības norma. Akciju sabiedrības 2004.gada 24.augusta statūtu 4.5.apakšpunkts paredz, ka akcionāru sapulce ir tiesīga pieņemt lēmumu par grozījumu izdarīšanu statūtos, pamatkapitāla izmaiņām, konvertējamo obligāciju emisiju, sabiedrības reorganizāciju, koncerna līgumu noslēgšanu,

grozīšanu vai izbeigšanu, sabiedrības iekļaušanu, piekrišanu iekļaušanai un darbības izbeigšanu vai turpināšanu, ja tajā pārstāvētas vismaz trīs ceturtdaļas no akciju sabiedrības pamatkapitāla.
Tādējādi akciju sabiedrības akcionāru sapulce ir tiesīga pieņemt grozījumus statūtos, ja akcionāru sapulcē ir pārstāvētas vismaz trīs ceturtdaļas no akciju sabiedrības pamatkapitāla.
Tā kā akciju sabiedrības akcionāru sapulcē pārstāvēti 72,77 procenti nevis vismaz 75 procenti akciju sabiedrības pamatkapitāla, akcionāru sapulce nebija tiesīga pieņemt grozījumus akciju sabiedrības statūtos. Tādējādi akciju sabiedrības statūtu grozījumi netika apstiprināti un tie nebija reģistrējami.
Nav šaubu, ka 2011.gada 22.augustā Uzņēmumu reģistra valsts notāres pieņemtais lēmums reģistrēt komercsabiedrības statūtu grozījumus ir vērtējams kā prettiesisks administratīvais akts.
[4.2] Pārsūdzētais lēmums pamatots ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3. un 5.punktu.
Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 5.punkts paredz, ka adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja administratīvā akta prettiesiskums ir tik acīmredzams, ka akta adresāts to varēja un viņam to vajadzēja apzināties.
Administratīvo aktu nevar atcelt, ja ar to piešķirtā labuma guvējs pamatoti ir paļāvies uz administratīvā akta pastāvīgumu un viņa paļaušanās ir aizsardzības vērta. Tomēr Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 5.punktā atrunāts gadījums, kad personai nevar būt tiesiskās paļāvības un tā nav aizsargājama. Izvērtējot, vai personai pamatoti vajadzēja zināt par administratīvā akta prettiesiskumu, ir jāņem vērā arī objektīvi standarti, kas balstās uz sociālām normām, personas izglītību u.tml. Administratīvā akta prettiesiskumam ir jābūt tādam, ka to spēj saskatīt arī „vienkāršs cilvēks". Ja pamatoti var apgalvot, ka personai pamatoti vajadzēja zināt par administratīvā akta prettiesiskumu, šāds administratīvais akts var tikt atcelts (Briede J., 86.panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Briede J. (Zin.red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 858.-866.lpp.).
Tādējādi, vērtējot acīm redzamības kritēriju Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 5.punkta kontekstā, iestādei un tiesai jāņem vērā personas zināšanu līmenis, proti, vai no konkrētās personas var prasīt, ka tā pietiekami orientējas tiesību normās. Turklāt nav nozīmes, vai lēmuma prettiesiskumu persona varēja vai tai vajadzēja apzināties uzreiz pēc tā pieņemšanas vai vēlāk.
2011.gada 22.augusta lēmums tika pieņemts uz pieteicējas iesniegto dokumentu pamata un pieteicējai vajadzēja apzināties, ka 2011.gada 27.jūlija akcionāru ārkārtas sapulcē pieņemtie grozījumi statūtos nebija reģistrējami, jo akcionāru sapulcē nebija pārstāvētas vismaz trīs ceturtdaļas no akciju sabiedrības pamatkapitāla. Tiesas ieskatā būtu pamatoti sagaidīt, ka pieteicējai ir zināms gan 2004.gada 24.augusta statūtu 4.5.apakšpunktā, gan Komerclikuma 275.pantā noteiktais.
Tiesa atzinusi, ka Uzņēmumu reģistrs pamatoti atsaucies uz Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 5.punktu.
Tiesa par pamatotu atzinusi arī pārsūdzētajā lēmumā ietverto atsauci uz Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3.punktu. Šī tiesību norma noteic, ka adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja administratīvā akta palikšana spēkā skar būtiskas sabiedrības intereses.
Komerclikuma 7.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka ikvienam ir tiesības iepazīties ar sabiedrības reģistrācijas lietā esošajiem dokumentiem, bet 9.panta otrā daļa paredz, ka pēc grozījumu izdarīšanas kapitālsabiedrības dibināšanas dokumentos (dibināšanas līgumā, statūtos) komercreģistra iestādei iesniedzams grozījumu teksts, kā arī pilns šo dokumentu teksts jaunajā redakcijā.
Uzņēmumu reģistra pienākums ir nodrošināt normatīvajos aktos noteikto ziņu publisku ticamību. Tiesas ieskatā nav pieļaujama situācija, kad Uzņēmumu reģistrs Komerclikumam neatbilstošu statūtu redakciju padarītu pieejamu trešajām personām kā aktuālo pieteicējas statūtu redakciju. Ja akciju sabiedrības reģistrācijas lietā būtu statūti, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām, netiktu ievērotas trešo personu tiesības iegūt atbilstošu informāciju no akciju sabiedrības reģistrācijas lietas. Tāpat tiesa piekritusi pārsūdzētajā lēmumā norādītajam, ka ar statūtu grozījumiem tiek būtiski aizskartas arī akciju sabiedrības akcionāru tiesības un tiesiskās intereses, jo statūtu grozījumi pieņemti, neievērojot normatīvo aktu prasības.
Līdz ar to Uzņēmumu reģistram bija pamats lemt par 2011.gada 22.augusta lēmuma atcelšanu arī saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3.punkta normu.
[4.3] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 1.punktu adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja adresāts vēl nav izmantojis savas tiesības, kuras šis administratīvais akts apstiprina vai piešķir.
Akciju sabiedrības Uzņēmumu reģistram iesniegtie statūtu grozījumi attiecas uz tiesībām sasaukt akciju sabiedrības akcionāru sapulces ārvalstīs. Tātad, ja 2011.gada 22.augusta lēmums nebūtu atcelts, akciju sabiedrībai būtu tiesības sasaukt un noturēt akcionāru sapulces ārvalstīs. Konkrētajā lietā akciju sabiedrība ar administratīvo aktu piešķirtās tiesības nav izmantojusi.
Administratīvā procesa likuma 86.panta otrajā daļā noteiktie pirmie četri gadījumi labvēlīga prettiesiska administratīvā akta atcelšanai ir piemērojami tad, ja administratīvā akta adresāts nav vainojams pie administratīvā akta prettiesiskuma. Tādā gadījumā adresāta paļāvība ir tiesiska un tās aizsardzība ir izvērtējama. Ja ir konstatēti gan 1.-3.punktā, gan 4.-5.punktā paredzētie apstākļi, ir piemērojams 4.-5.punkts, jo šajos punktos atrunātie gadījumi uzskatāmi par speciālajiem labvēlīga prettiesiska administratīvā akta atcelšanas gadījumiem (Briede J., 86.panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Briede J. (Zin.red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 859.lpp.).
Ievērojot, ka Uzņēmumu reģistrs pamatoti atsaucies uz Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 5.punktu, šajā gadījumā, pretēji pieteicējas norādītajam, nav piemērojams panta otrās daļas 1.punkts.
[4.4] Attiecībā uz pieteicējas norādīto par Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmās daļas pārkāpumu tiesa konstatējusi, ka sākotnējā lēmumā ir norādīts, ka izskatāmajā lietā nav nepieciešams uzklausīt akciju sabiedrības viedokli, jo jebkurā gadījumā 2011.gada 22.augusta lēmums būtu jāatceļ. Ņemot vērā, ka šajā lietā 2011.gada 22.augusta lēmums tika pieņemts uz akciju sabiedrības iesniegto dokumentu pamata, tiesa atzina, ka konkrētajā gadījumā akciju sabiedrības uzklausīšana nekādā veidā neietekmētu sākotnējā lēmuma saturu, jo nekādus argumentus vai pierādījumus akciju sabiedrība savā labā nevarēja iesniegt.
[5] Pieteicēja tiesas spriedumu pārsūdzējusi, pamatojoties uz turpmākajiem argumentiem.
[5.1] Tiesa nepamatoti secinājusi, ka pieteicēja ir vainojama 2011.gada 22.augusta lēmuma prettiesiskumā un ka tas pamatoti atcelts. Pieteicēja uzsvērusi, ka tā nevarēja apzināties 2011.gada 22.augusta lēmuma prettiesiskumu, ja pats Uzņēmumu reģistra valsts notārs to nav apzinājies. Pieteicējai nebija nodoma panākt prettiesiska lēmuma pieņemšanu. Tiesa arī nepamatoti secinājusi, ka nav nozīmes tam, vai sākotnējā lēmuma prettiesiskumu pieteicēja varēja un tai vajadzēja apzināties uzreiz pēc tā pieņemšanas vai vēlāk.
Ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 5.punkta piemērošanu Uzņēmumu reģistrs savu neizdarību centies padarīt par pieteicējas kļūdu. Tiesai vajadzēja ņemt vērā, ka pieteicēja ir vērsusies pie Uzņēmumu reģistra valsts notāra, lai tiktu labots pieņemtais lēmums.
[5.2] Tiesa nav analizējusi, vai Uzņēmumu reģistrs ir ievērojis procedūras un vai procesuālo tiesību normu pārkāpums – pieteicējas viedokļa neuzklausīšana – nav pamats pārsūdzētā lēmuma atcelšanai, jo ar to pārkāpts labas pārvaldības princips. Ja Uzņēmumu reģistrs būtu noskaidrojis pieteicējas viedokli, tas būtu izvēlējies pareizu pārsūdzētā lēmuma pamatojumu.
[5.3] Atsaucoties uz doktrīnas atziņām (sprieduma 13.punkta ceturtā rindkopa), tiesai saskaņā ar tām vajadzēja konstatēt, ka pārsūdzētā lēmuma pamatojums, piemērojot gan Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3., gan 5.punktu, nav pieļaujams.
Turklāt tiesa sprieduma 13.punkta trešajā rindkopā izdarījusi secinājumu, kas konkrēti norāda uz to, ka Uzņēmumu reģistram bija pamats piemērot

Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 1.punktu, taču galu galā piektajā rindkopā secinājusi, ka šīs normas piemērošanai nav bijis pamata. Šāda nekonsekvence novedusi pie nepareiza sprieduma.
[5.4] Tiesa aplami atzinusi par pamatotu Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3.punkta piemērošanu. Trešo personu paļāvība tiek aizsargāta tieši attiecībā uz komercreģistrā ierakstītajām ziņām (Komerclikuma 12.pants), bet kapitālsabiedrības statūtu saturs saskaņā ar Komerclikumu nav komercreģistrā ierakstāma ziņa (8.panta trešā daļa). Ar statūtu grozījumiem netiek aizskartas ne trešo personu (sabiedrības), ne arī akciju sabiedrības akcionāru tiesības, tādējādi nebija pamata 2011.gada 22.augusta lēmuma atcelšanai, pamatojoties uz minēto normu.
[5.5] Pieteicējai būtiski panākt, lai Uzņēmumu reģistrs ievēro tam saistošās tiesību normas un uzņemas atbildību par pieļautajām kļūdām.
[6] Uzņēmumu reģistrs pieteicējas iesniegto apelācijas sūdzību uzskatīja par nepamatotu, savukārt tiesas sprieduma argumentiem pievienojas, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā un tiesai sniegtajos paskaidrojumos pausto viedokli.
[7] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.
Motīvu daļa
[8] Izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.
[9] Izvērtējot pieteikumu un apelācijas sūdzību kopsakarā ar pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajiem faktiem un motivācijai, to neatkārtojot.
[10] Pretēji pieteicējas apelācijas sūdzībā norādītajam, apgabaltiesa neatrod pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumā konstatējumu par to, ka pieteicēja ir vainojama 2011.gada 22.augusta lēmuma prettiesiskumā. Ievērojot, ka šo lēmumu pieņēma Uzņēmumu reģistra valsts notārs, atbildība par prettiesiska lēmuma pieņemšanu piekrīt tieši tai amatpersonai, kura šo lēmumu pieņēma. Savukārt pamatojums tam, ka šāds lēmums pamatoti tika atcelts, rodams gan pārsūdzētajā lēmumā, gan pirmās instances tiesas spriedumā. Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa nav konstatējusi arī to, ka pieteicējai būtu bijis nodoms panākt prettiesiska lēmuma pieņemšanu, līdz ar to pieteicējas taisnošanās, ka tai nebija nodoma panākt prettiesiska lēmuma pieņemšanu, ir nevietā.
Pieteicēja apelācijas sūdzībā uzsvērusi, ka tā nevarēja apzināties 2011.gada 22.augusta lēmuma prettiesiskumu, taču tas ir pretrunā ar pieteicējas pieteikuma 2.2.punktā minēto, ka pieteicēja pēc 2011.gada 22.augusta lēmuma pieņemšanas saprata, ka tas ir kļūdains.
Kā pamatoti atzina pirmās instances tiesa, situācijā, kad Uzņēmumu reģistra valsts notārs 2011.gada 22.augustā pieņēma prettiesisku lēmumu akciju sabiedrības reģistrācijas lietā, tas bija obligāti atceļams.
Apgabaltiesa atzīst, ka neviens tiesību subjekts nav pasargāts no tā, ka kāds iestādes lēmums var izrādīties kļūdains. Taču pieteicējai jāņem vērā, ka pieteikums par statūtu grozījumiem tika sastādīts pašā akciju sabiedrībā un arī lēmums par statūtu grozījumiem pieņemts akcionāru sapulcē, kuras dalībniekiem daudz labāk jāpārzina savu statūtu normas, nekā iestāžu amatpersonām, pie kurām vienlaikus vēršas daudzi tiesību subjekti. Līdz ar to par tiesību normām neatbilstošu procedūru saistībā ar statūtu grozījumiem ir atbildīgi sapulcē piedalījušies dalībnieki, nevis iestāde, kura, reģistrējot statūtus akciju sabiedrības reģistrācijas lietā, šo neatbilstību savlaicīgi nav pamanījusi.
[11] Uz pieteicējas argumentu, ka pārsūdzētā lēmuma pamatojums, piemērojot gan Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3.punktu, gan 5.punktu, nav pieļaujams, apgabaltiesa norāda, ka Administratīvā procesa likuma 86.panta otrajā daļā ir paredzēts, ka adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja ir vismaz viens no šajā tiesību normā minētiem apstākļiem. Taču minētā tiesību norma imperatīvi neparedz, ka iestādei nav tiesību konstatēt vairāk par vienu apstākli, kad adresātam labvēlīgu prettiesisku administratīvo aktu var atcelt. Izskatāmajā gadījumā Uzņēmumu reģistrs ir konstatējis gan Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3.punktā, gan 5.punktā minēto apstākli Uzņēmumu reģistra valsts notāra 2011.gada 22.augusta lēmuma atcelšanai, un tas izskatāmajā gadījumā ir tiesiski.
[12] Pieteicēja atsaucās uz Komerclikuma 8.panta trešo daļu, kurā ir minētas komercreģistrā ierakstāmas ziņas, taču uz nepieciešamību akciju sabiedrības reģistrācijas lietā uzglabāt arī kapitālsabiedrības statūtus norāda Komerclikuma 9.panta otrā un trešā daļa, kas paredz, ka pēc grozījumu izdarīšanas kapitālsabiedrības dibināšanas dokumentos (dibināšanas līgumā, statūtos) komercreģistra iestādei iesniedzams grozījumu teksts, kā arī pilns šo dokumentu teksts jaunajā redakcijā. Komercreģistra iestādei iesniegtie dokumenti glabājas attiecīgā komersanta reģistrācijas lietā.
Tas nozīmē, ka statūtiem neatbilstošā procedūrā pieņemto statūtu grozījumu un attiecīgi tiesību normām neatbilstoša pilna dokumenta teksta uzglabāšana var skart būtiskas sabiedrības intereses saņemt patiesu un tiesību normām atbilstošu informāciju, jo atbilstoši Komerclikuma 7.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajam ikvienam ir tiesības iepazīties ar komercreģistra ierakstiem un komercreģistra iestādei iesniegtajiem dokumentiem. Ikvienam pēc rakstveida pieprasījuma iesniegšanas ir tiesības saņemt ziņas par komercreģistra ierakstiem un komersanta reģistrācijas lietā esošo dokumentu izrakstus un kopijas papīra vai elektroniskā formā.
[13] Pieteicēja maldīgi uzskata, ka iestāde, atceļot 2011.gada 22.augusta lēmumu, nav izpildījusi uzklausīšanas pienākumu. Pieteicēja apstrīdēšanas iesnieguma 2.8.punktā norādījusi, ka 2011.gada 25.augusta lēmumā Nr.6-12/106893 ir noklusēts fakts, ka pati pieteicēja jau nākamajā dienā pēc 2011.gada 22.augusta lēmuma pieņemšanas telefoniski vērsās pie Uzņēmumu reģistra valsts notāra un norādīja, ka pieņemtais lēmums ir kļūdains un akciju sabiedrības vēlas panākt tā atcelšanu (lietas 1.sējuma 26.lapa). Arī pieteikuma 2.2.punktā norādīts, ka pieteicēja pēc 2011.gada 22.augusta lēmuma pieņemšanas saprata, ka tas ir kļūdains. Tas nozīmē, ka pieteicēja savu viedokli par 2011.gada 22.augusta lēmuma tiesiskumu jau bija izteikusi, līdz ar to, atceļot minēto lēmumu, iestādei objektīvi nebija nepieciešams papildus noskaidrot pieteicējas viedokli.
[14] Nav nozīmes arī citiem pieteicējas argumentiem, jo to izvērtējums nevar ietekmēt apgabaltiesas secinājumu par pārsūdzēto lēmumu kā tiesisku administratīvo aktu, līdz ar to no tiesību viedokļa nenozīmīgus pieteicējas argumentus apgabaltiesa detalizēti neatrunā.
Atbilstoši Augstākās tiesas atziņām, tiesas pienākums argumentēt tās nolēmumu nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem ir atļauts izvērtēt tos argumentus, kurus uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Tikai tad, ja tiesa neanalizē kādu būtisku vai izšķirošu argumentu, tā pieļauj pārkāpumu (sk., piemēram, 2004.gada 23.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-216 8.punktu, 2006.gada 28.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-54 12.punktu, 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA-66/2010 14.punktu; 2012.gada 24.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-64/2012 12.punktu).
Rezolutīvā daļa
Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa
nosprieda
noraidīt AS „Ventbunkers" pieteikumu par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2011.gada 24.oktobra lēmuma Nr.1-5/153 atcelšanu.
Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente I.Kaļiņina

Tiesnese S.Liniņa

Tiesnese U.Mihailova